

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Spanyol Ágnes (címe) ügyvéd által képviselt (felperes neve, címe) felperesnek a (jogtanácsos neve) jogtanácsos által képviselt (alperes neve, címe) alperes ellen személyhez fűződő jog megsértése miatt indított perében a Pest Megyei Bíróság 2010. december 6-án kelt 15.P.20.660/2010/15. számú ítélete ellen a felperes részéről 16. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 25.000 (huszonötezer) forint fellebbezési költséget, valamint a Magyar Államnak külön felhívásra 60.000 (hatvanezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes megsértette becsület és jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogát, és 1.000.000 forint nem vagyoni kártérítés iránti igényt is előterjesztett.

Előadta, hogy ...-án ... órára a lakóhelye jegyzője, mint szabálysértési hatóság beidézte őt a hivatalba meghallgatás céljából, mert az alperesi valótlan tartalmú feljelentés szerint ...-én az ... forgalmi rendszámú arany metál ... típusú gépjárművel a ... tulajdonában levő benzinkút 7. kútjánál 31,24 liter 95-ös motorbenzint tankolt, majd fizetés nélkül elhajtott, amelynek következtében 9.306 forint kárt okozott.

Az alperes kérte a kereset elutasítását és a felperes perköltségben történő marasztalását.

Hivatkozott az irányadó bírósági gyakorlatra, arra, hogy önmagában egy feljelentés nem tekinthető jogsértő tényállításnak, az csupán egy álláspontot, vélekedést tükröz. Megjegyezte, hogy az ismeretlen tettes elleni feljelentést csak az illetékes

hatóság ismerhette meg, abból a felperes személyét nem lehetett azonosítani. Az pedig, hogy tévedett az autótípusban és annak színében, nem valósít meg jóhírnévsértést.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította.

Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 62.500 forint perköltséget és az államnak külön felhívásra 60.000 forint illetéket.

Az ítélet indokolásában ismertette a Ptk. 75. §-át, a Ptk. 76. §-át és a 78. § (1) és (2) bekezdését.

Kifejtette, hogy az alperes által tett feljelentés valóban tartalmazott pontatlanságokat, amelyek részben a felperes töltőállomáson való tartózkodásának időpontjára és a gépjármű színére vonatkoztak, a feljelentéshez csatolt videofelvételből azonban megállapítható, hogy a felperes járt az alperes által üzemeltetett benzinkúton.

Hangsúlyozta az elsőfokú bíróság, hogy valamely hatóság előtti eljárás kezdeményezése, így a büntetőeljárás megindítása, a feljelentés megtétele önmagában személyiségvédelmet nem alapoz meg. Jelen eljárásban vizsgálta a feljelentésben rögzítetteket, azonban abban nem foglalhatott állást, hogy a felperes elkövetett-e a szabálysértést vagy sem.

Álláspontja szerint az alperes a feljelentésében a felperes személyére vonatkozó, őt sértő valótlan ténytet nem állított, abban tényszerűen adta elő a szabálysértés elkövetésének napján történeteket, és nem tartalmazott a feljelentése a felperes személyét indokolatlanul bántó, sértő, lealacsonyító kifejezéseket, következtetéseket.

Mindezek alapján a felperes keresetét az elsőfokú bíróság elutasította és a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a perköltség megfizetésére is.

Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést.

Elsődlegesen kérte az elsőfokú bíróság ítéletének saját hatáskörben történő megváltoztatását, másodsorban az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság újabb tárgyalás tartására és új határozat hozatalára utasítását.

Indokolásként előadta, hogy az elsőfokú bíróság széleskörű bizonyítást folytatott le arra nézve, hogy az alperes mikor, milyen videofelvételeket készített a tankolásáról.

Az eljárás során az alperes a bizonyítékok körébe vont és megtekintett, a jegyzőnek megküldött videofelvételt egy újabb felvétellel egészítette ki, amely azonban az elsőtől lényegesen eltérő időpontban készült. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem vizsgálta azt, hogy a kérdéses napon nem csak tankolt, hanem egyéb cikkeket is vásárolt. Állította, az alperes nem csak pontatlanságokat írt le, hanem megalázó helyzetbe hozta. A szabálysértési eljárásban a bizonyítékként csatolt felvétel nem támasztotta alá egyértelműen az alperesi állításokat, így az, hogy nem kellő körültekintés mellett olyan bizonyíték felhasználása folytán tette meg a feljelentést, amely alapján szabálysértés elkövetésének hiányában került sor az eljárás megszüntetésére, alkalmas arra, hogy megállapítást nyerjen a jóhírnév és becsület sérelme. A Pp. 235. § (1) bekezdésére figyelemmel kérte az alperest kötelezni a belső kamera által az adott napon készült felvételek csatolására, a benzinkúton

ezen időpontban dolgozó két személy nevének és idézhetőségi címének közlésére. Ennek célja, hogy bizonyítsa, mást is vásárolt a kúton, ami a tankolással egy számlára kellett, hogy kerüljön. Ezen bizonyítékok alapján megállapíthatóvá válik, hogy kellő körültekintés mellett az alperes nem tett volna feljelentést, és nem sértette volna meg személyhez fűződő jogait.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében kiemelte, hogy a kamerás felvételen látható és a kútoszlopon elhelyezett piros lámpa villogásából, abból, hogy a felperes „fizetését” igazoló nyugtát nem találta, arra a következtetésre jutott, hogy a felperes szabálysértést követett el. A perben pedig azt kellett vizsgálni, hogy alappal következtetett-e arra, hogy a felperes fizetés nélkül távozott.

A felperes azt nem igazolta, hogy a szabálysértési eljárásban és az elsőfokú eljárásban benyújtott felvételek nem voltak egymással konzekvensek. Azt is csak állította, de nem bizonyította, hogy nem csak tankolt, hanem más cikket is vásárolt.

Azt nem vitatta, hogy feljelentésének két része pontatlan volt, a töltőállomásról való távozás, a gépjármű színe tekintetében, de ez a felperes jóhírnevét nem érintette.

Állította, hogy a rendelkezésére álló adatok alapján alappal következtethetett a szabálysértés elkövetésére, a feljelentése okszerű és tényszerű volt.

Mindezek alapján kérte az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását.

A felperes fellebbezése nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla megítélése szerint az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárás eredményeként a tényállást helyesen állapította meg, az abból levont jogi következtetése és a fellebbezéssel érintett körben a döntése is helytálló, azzal a másodfokú bíróság teljes egészében egyetértett.

A fellebbezésben foglaltakra tekintettel a másodfokú bíróság elsősorban azt emeli ki, hogy a Ptk. 75. § (1) bekezdése általános védelemben részesíti a személyiségi jogokat, amikor kimondja, hogy a személyhez fűződő jogokat mindenki köteles tiszteletben tartani.

A Fővárosi Ítéltábla általánosságban arra mutat rá, hogy a Ptk. 78. § (1) bekezdésének megfelelően a törvényi védelem alatt álló jóhírnevet a személy társadalmi értékelésének befolyásolására alkalmas tényállítások, tényközlések határozzák meg, amelyek csak akkor lehetnek az adott személy értékelésének reális alapjai, ha azok az objektív valóságot fejezik ki, függetlenül a tényközlő felróhatóságától, jó- vagy rosszhiszeműségétől. A jóhírnevet a valóságot meghamisító olyan tényállítások sértik, amelyek hátrányosan befolyásolják a személy objektív társadalmi értékelését. A hírnévrontást a közlés tartalma valósítja meg.

A következetes bírói gyakorlat szerint önmagában az a tény, hogy valakit szabálysértés elkövetésével gyanúsítanak, s emiatt eljárást kezdeményeznek, az személyiségvédelmi igényt nem alapoz meg, és kártérítő felelősség alapjául attól függetlenül sem szolgálhat, hogy az eljárás nem vezet az érintett személy felelősségének, bűnösségének a megállapításához. Ha a feljelentés, bejelentés

nem tartalmaz indokolatlanul sértő, lejárató kijelentéseket, valótlan tényállítást, akkor az a jogsértés megállapítására nem ad alapot. (BH2002. 223., BH2004. 357., BH2009. 214.)

Mindezekre tekintettel helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az alperes feljelentésében a felperes személyére vonatkozó, azt sértő, valótlan tény nem állított. Az alperes a feljelentésében a tényeknek megfelelően adta elő a szabálysértés elkövetésének napján történeteket. Az, hogy a gépjármű színét, illetve a tankolás időpontját nem percre pontosan jelölte meg, az olyan a felperes személyének megítélése szempontjából közömbös pontatlanság, ami miatt a személyhez fűződő jog megsértésének megállapítása nem indokolt.

Az tény, hogy a felperes a ... benzinkútnál tankolt, rendszáma rögzítésre került és az az időpont is, amikor az eset történt. Az, hogy a technikai eszközök által rögzítettek néhány perces eltérést tartalmaznak, még nem alapozzák meg az alperesi jogsértést.

A rendelkezésre álló adatok alapján megállapítható volt, hogy az alperes a történetek alapján tett feljelentésében nem közölt olyan a felperes személyére nézve valótlan és sértő állítást, ami indokolná a jóhírnévsértés és a kártérítési felelősség megállapítását.

A Fővárosi Ítéltábla mindezekre tekintettel a Pp. 253. § (2) bekezdése, valamint a Pp. 254. § (3) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét - annak helyes indokaira utalással - helybenhagyta, és a fellebbezési eljárásban felmerült költségek viseléséről a Pp. 239. §-án keresztül érvényesülő Pp. 78. § (1) bekezdése, a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-a, valamint a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése szerint döntött.

Budapest, 2011. május 31.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

Dr. Győriné dr. Maurer Amália s.k.. Kisbán Tamás s.k.
előadó bíró

bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő